

Αριθ. Αποφ. Προτοδικείου Αθηνών 1203/1933

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΕΝΩΣΗ
ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ
ΕΡΓΟΛΗΠΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΕΡΓΩΝ

Προς

- Υπουργό Οικονομίας, Ανάπτυξης & Τουρισμού
κον Γ. Σταθάκη
- Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων
κον Χ. Σπίρτζη

Κοινοποίηση:

- Γ.Γ. Υποδομών
Κον Γ. Δέδε
- Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ.
Υπ' όψη κου Προέδρου & κας Αντιπροέδρου

Αρ. Πρωτ. 370

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2016

Θέμα: Ασυμβατότητες – αντιθέσεις με τις Κοινοτικές Οδηγίες του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου για τις «ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΈΡΓΩΝ, ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (προσαρμογή στις οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ)»

Εις βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων οι αποκλίσεις

Σχετ.: Η από 26/07/2016 επιστολή ΠΕΣΕΔΕ – υπόμνημα παρατηρήσεων

Κύριοι Υπουργοί,

Με το από 26/07/2016 υπόμνημα – επιστολή μας, Σας υποβάλλαμε τις παρατηρήσεις της Ομοσπονδίας μας, Πανελλήνιας Ένωσης Συνδέσμων Εργοληπτών Δημόσιων Έργων (ΠΕΣΕΔΕ), για το σχέδιο νόμου για τις «ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΈΡΓΩΝ, ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (προσαρμογή στις οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ)» και παρακαλέσαμε να τις λάβετε υπ' όψη Σας.

Παρά ταύτα επανερχόμαστε σε ένα θέμα, στο οποίο θεωρούμε ότι το υπ' όψη σχέδιο νόμου, αποκλίνει σημαντικά έναντι των Ευρωπαϊκών Οδηγιών 24 & 25, παραβιάζοντας τις Οδηγίες και διατηρώντας προϋπάρχουσες διατάξεις που αποκλείουν με σκανδαλωδώς εμφανή τρόπο, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις από την πρόσβαση στις Δημόσιες συμβάσεις και διατηρούν ένα καθεστώς «προστασίας» των μεγαλύτερων επιχειρήσεων, έναντι του ανταγωνισμού.

Συγκεκριμένα:

Α. Στο άρθρο 76, παρ. 2: «Καλούμενοι Οικονομικοί Φορείς», οι ελεύθερες συνεργασίες (κοινοπραξίες) μεταξύ επιχειρήσεων προκειμένου να διεκδικήσουν μεγαλύτερες συμβάσεις, κατ' ουσίαν απαγορεύονται, αφού με την παρ. 2 του άρθρου περιορίζονται αυστηρά σε «ενώσεις» επιχειρήσεων μόνο της ίδιας τάξης και η δυνατότητα επαύξησης (μέσω της ένωσης) των τεχνικών και οικονομικών τους δυνατοτήτων περιορίζεται αυστηρά και μονοσήμαντα σε έργα εκτιμώμενης αξίας μεγαλύτερης από το ανώτατο όριο της τάξης τους μέχρι το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της διαφοράς μεταξύ του ανώτατου ορίου της τάξης τους και του ανώτατου ορίου της επόμενης τάξης»:

«Ενώσεις οικονομικών φορέων εγγεγραμμένων στην ίδια τάξη και κατηγορία έργου του Μ.Ε.ΕΠ. μέχρι και την Πέμπτη τάξη, επιτρέπεται να αναλάβουν έργα εκτιμώμενης αξίας μεγαλύτερης από

το ανώτατο όριο της τάξης τους μέχρι το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της διαφοράς μεταξύ του ανώτατου ορίου της τάξης τους και του ανώτατου ορίου της επόμενης τάξης, ...».

Η Πανελλήνια Ένωση Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΠΕΣΕΔΕ) προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου με τις Κοινοτικές Οδηγίες και προς την ενίσχυση της πρόσβασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στις Δημόσιες συμβάσεις πιστεύουμε ότι και εσείς θεωρείτε αναγκαία τη διατήρηση ενός δυναμικού μικρομεσαίων κατασκευαστικών εταιριών, οι οποίες αφού προέβησαν στην αγορά κατάλληλων μηχανημάτων και στην πρόσληψη ειδικευμένου προσωπικού δημιούργησαν την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή έτσι ώστε να μπορούν να εκτελούν με αυτάρκεια δημόσια έργα σε όλη την επικράτεια. Απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνέχιση της λειτουργίας τους αποτελεί η συνδρομή της Πολιτείας α) αφενός με την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού και β) αφετέρου με τη διασφάλιση αντικειμένου εργασιών είτε με την ορθή κατανομή των έργων είτε με την υποδιαίρεση των πολυσύνθετων σε μικρότερα, αυτοτελή τμήματα είτε, τέλος, με την υποχρεωτική εφαρμογή του θεσμού της υπεργολαβίας. Ειδικότερα:

Η Συνθήκη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβλέπει στα άρθρα 43 επ. ΕΚ την ελευθερία εγκατάστασης και τα άρθρα 49 επ. ΕΚ την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, οι οποίες αποτελούν θεμελιώδεις ελευθερίες του κοινοτικού δικαίου. Κατά την πάγια νομολογία του ΔΕΚ τα εθνικά μέτρα που ενδέχεται να παρακωλύσουν ή να καταστήσουν λιγότερο ελκυστική την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών που διασφαλίζει η Συνθήκη, μεταξύ των οποίων η ελευθερία εγκατάστασης και η ελευθερία παροχής υπηρεσιών, πρέπει να πληρούν τις εξής προϋποθέσεις: α) να εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις, β) να δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, γ) να είναι κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δ) να μην είναι δεσμευτικά πέραν του βαθμού που είναι αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Η θέσπιση ανώτατων ορίων προϋπολογισμού έργων χωρίς τη δυνατότητα υπέρβασής τους μέσω συμπράξεων αποτελεί περιορισμό της ελευθερίας εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών των εργοληπτικών επιχειρήσεων, που δεν δικαιολογείται από λόγο δημοσίου συμφέροντος, αλλά αποβλέπει, προφανώς, δια του περιορισμού της επιχειρηματικής δραστηριότητας ορισμένων, στην προστασία του στενού επαγγελματικού συμφέροντος άλλων. Αντίκειται, δε, στην αρχή προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, που σημαίνει υποχρέωση διασφάλισης της μεγαλύτερης δυνατής συμμετοχής οικονομικών φορέων ικανών να εκτελέσουν την σύμβαση.

Επομένως, οι διατάξεις που αποκλείουν αυτόματα τις επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες σε κατώτερες τάξεις από τη συμμετοχή τους σε διαγωνιστικές διαδικασίες που απευθύνονται σε υψηλότερες τάξεις, χωρίς να τους επιτρέπεται να αποδείξουν ότι, παρά την κατάταξη τους σε χαμηλότερη τάξη, διαθέτουν την απαιτούμενη τεχνική εμπειρία και οικονομική ικανότητα για την εκτέλεση των σχετικών συμβάσεων μέσω της σύμπραξης τους με επιχειρήσεις κατώτερης ή και ανώτερης από την καλούμενη τάξη, σε συνδυασμό με την κατάργηση των κατώτερων ορίων, έρχονται σε πλήρη αντίθεση προς την κοινοτική επιταγή για ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Άλλωστε, σύμφωνα με το Ενωσιακό Δίκαιο όπως διατυπώνεται από την ΕΑΑΔΗΣΥ:

Γνώμη 4/2014: « ... Πέραν των ανωτέρω το άρθρο 43 παρ. 2 του ΠΔ 60/2007 ορίζει εξαντλητικά τους λόγους αποκλεισμού (προαιρετικούς) μεταξύ των οποίων και οι αιτιόμενοι των επαγγελματικών ιδιοτήτων των υποψηφίων (ΔΕΕ αποφάσεις της 9ης Φεβρουαρίου 2006, *La Cascina Soc. coop. Arl και Zilch Srl κατά Ministero della Difesa και λοιπών* (C-226/04) και *Consorzio G. f. M. κατά Ministero della Difesa και La Cascina Soc. coop. arl* (C-228/04), Συλλογή Νομολογίας 2006 I 01 347, σκ. 22, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, *Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και Υπουργού Επικρατείας*, C-213/07, Συλλογή Νομολογίας 2008 I-09999, σκ. 43, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2010, *Bâtiments et Ponts Construction SA και WISAG Produktionservice GmbH κατά Berlaymont 2000 SA*, C-74/09, Συλλογή της Νομολογίας 2010 I-07271, σκ. 43, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2012, *Forposta SA και ABC Direct Contact sp. z o.o. κατά Poczta Polska SA*, C-465/11, σκ. 38), προκειμένου να αποφεύγεται ο αυθαίρετος αποκλεισμός τους, κατά παράβαση των αρχών της μη διάκρισης και της ίσης μεταχείρισης. Συγκεκριμένα προβλέπονται υποχρεωτικοί και προαιρετικοί λόγοι αποκλεισμού βάσει της προσωπικής τους κατάστασης και κριτήρια σχετιζόμενα με την απόδειξη οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τεχνικών ικανοτήτων των υποψηφίων. Ο λόγος αποκλεισμού από τη συμμετοχή στη διαγωνιστική διαδικασία λόγω της μη κατάταξης σε συγκεκριμένη τάξη, δεν περιλαμβάνεται στους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους αποκλεισμού για αντικειμενικούς λόγους που αφορούν στην επαγγελματική ιδιότητα του υποψηφίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 43 του ΠΔ 60/2007.

Το Δικαστήριο βέβαια έχει κρίνει ότι η οδηγία δεν κωλύει ένα κράτος μέλος να προβλέψει και άλλους λόγους αποκλεισμού εκτός από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 45 παρ. 2 αυτής (αρ. 43 παρ. 2 ΠΔ 60/2007) και συνεπώς δεν άπτονται των επαγγελματικών ιδιοτήτων, οι οποίοι θα είναι αποδεκτοί μόνο εάν αποσκοπούν στη διασφάλιση της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας και υπό τον όρον ότι τα μέτρα αυτά δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του στόχου αυτού μέτρου (αρχή αναλογικότητας) και να τεκμηριώνονται επαρκώς (βλ. προαναφερθείσα απόφαση ΔΕΕ C-213/07 Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και Υπουργού Επικρατείας, σκ. 44, 47 και 48). Σε κάθε περίπτωση πρέπει να αιτιολογείται πειστικά ότι τα άλλα, ηπιότερα του αποκλεισμού, μέσα, δεν είναι ικανά να πετύχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, ενώ απαγορεύεται παντελώς η επιβολή του αποκλεισμού, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα στον υποψήφιο ή στους υποψήφιους να ανταποδείξουν (ΔΕΕ αποφάσεις της 3ης Μαρτίου 2005, *Fabriscom SA* κατά Βελγικού Δημοσίου, C- 21 και 34/03, Συλλογή της Νομολογίας 2005 I-01559, προαναφερθείσα απόφαση C-213/07 Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και Υπουργού Επικρατείας, απόφαση της 19ης Μαΐου 2009 *Assitur Srl* κατά *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano*, C-538/07, Συλλογή της Νομολογίας 2009 I-04219, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2010, *Bâtiments et Ponts Construction SA* και *WISAG Produktionservice GmbH* κατά *Berlaymont 2000 SA*, C-74/09, Συλλογή της Νομολογίας 2010 I-07271). Υπογραμμίζεται ότι όλες οι παραπάνω σκέψεις ισχύουν τόσο για τον λόγο αποκλεισμού που προκύπτει από την εφαρμογή των κατώτατων ορίων, όσο και των ανώτατων ορίων, δεδομένου ότι και οι δύο αποτελούν πρόσθετους, της οδηγίας, λόγους αποκλεισμού τους οποίους εισάγει το εθνικό δίκαιο χωρίς καμία δυνατότητα ανταπόδειξης εκ μέρους των υποψηφίων και οι οποίοι δεν φαίνεται να διασφαλίζουν τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης, κατά τα ανωτέρω αναλυτικά αναφερθέντα.»

Και περαιτέρω: « ... οι σχετικές διατάξεις του ΚΔΕ περί Μ.Ε.ΕΠ. δε φαίνεται να πληρούν ούτε το κριτήριο της αναλογικότητας, δεδομένου ότι, ακόμα και αν ήθελε θεωρηθεί ότι έχουν θεσπισθεί προς εξυπηρέτηση θεμιτού σκοπού δημόσιας τάξης: i) έχουν χαρακτήρα που οδηγεί σε διακριτική μεταχείριση και ii) εισάγουν μέτρα δυσανάλογα δεδομένου ότι οι στόχοι που επιδιώκουν (όπως για παράδειγμα η προστασία των ΜΜΕ) θα μπορούσε να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα, όπως η προβλεπόμενη στην Οδηγία δυνατότητα ανάθεσης της σύμβασης κατά τμήματα ή με μορφή υπεργολαβίας, ή, σε κάθε περίπτωση, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα στους οικονομικούς φορείς να αποδείξουν ότι, παρά την κατάταξή τους σε χαμηλότερη τάξη, διαθέτουν την απαιτούμενη τεχνική και οικονομική επάρκεια για την εκτέλεση των σχετικών συμβάσεων (π.χ. μέσω της σύμπραξης με άλλες εταιρείες, της παροχής δάνειας εμπειρίας ή υπεργολαβίας). Συναφώς δε υπογραμμίζεται ότι την δυνατότητα συμπράξεων μεταξύ οικονομικών φορέων-εργοληπτών κωλύουν οι αυξημένοι περιορισμοί και απαγορεύσεις που τίθενται από τον ΚΔΕ (βλ. ιδίως αρ. 16 παρ. 7) και δεν δικαιολογούνται με βάση το κριτήριο της αναλογικότητας, όπως έχει παγίως διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια ο αυτόματος αποκλεισμός που εισάγει ο περιορισμός των ανώτατων και κατώτατων ορίων, δεν φαίνεται να συνάδει με τις παραπάνω προϋποθέσεις όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου.»

Σύμφωνα με τα παραπάνω η ΠΕΣΕΔΕ, προτείνει την τροποποίηση του άρθρου 76 παρ. 2 ως εξής:

«Ενώσεις οικονομικών φορέων εγγεγραμμένων στην ίδια ή διαφορετική τάξη του Μ.Ε.ΕΠ., επιτρέπεται να αναλάβουν έργα εκτιμώμενης αξίας μεγαλύτερης από το ανώτατο όριο της τάξης τους, αθροίζοντας τα επαγγελματικά και οικονομικά τους μεγέθη και όρια συμμετοχής ...»

Β. Στο άρθρο 67, παρ. 3: «Ηλεκτρονική διάθεση των εγγράφων της σύμβασης» εξαιρούνται οι συμβάσεις κάτω του Κοινοτικού ορίου, από την υποχρέωση ηλεκτρονικής διάθεσης των εγγράφων: «3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις κάτω των ορίων».

Δεν αντιλαμβανόμαστε τους λόγους οι οποίοι επιτάσσουν, τα έγγραφα των συμβάσεων κάτω του Κοινοτικού ορίου να μην είναι ηλεκτρονικά προσβάσιμα και θεωρούμε ότι η πρόβλεψη αυτή αντιβαίνει στις Κοινοτικές οδηγίες.

Παρακαλούμε **να διαγραφεί η παρ. 3:** «3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις κάτω των ορίων»

Γ. Στα άρθρα 151 παρ. 2 «Επιμετρήσεις» και άρθρο 152 παρ. 8: «Λογαριασμοί - Πιστοποιήσεις», διαπιστώνουμε ότι διατηρείται σειρά ετεροβαρών ρυθμίσεων, που δίνουν δυσανάλογη δικαιοδοσία στην Διευθύνουσα Υπηρεσία και καθιστούν τον αντισυμβαλλόμενο (Εργοληπτική Επιχείρηση), έρμαιο των διαθέσεων της Επίβλεψης και ευάλωτο σε πιέσεις. Τα ως άνω ισχύουν ιδιαίτερα σε μικρότερες συμβάσεις, όπου ο χρόνος περαίωσης του έργου είναι συχνά πολύ μικρότερος των 12 μηνών. Συγκεκριμένα:

άρθρο 151 παρ. 2: «Επιμετρήσεις»

«Η διευθύνουσα υπηρεσία, μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή των επιμετρήσεων από τον ανάδοχο, έχει την υποχρέωση να προβεί σε έλεγχο και διόρθωση των υπολογισμών, να εγκρίνει τις επιμετρήσεις και να κοινοποιήσει στον ανάδοχο τις επιμετρήσεις που έχουν ελεγχθεί και διορθωθεί. Η κοινοποίηση αυτή θεωρείται πράξη της διευθύνουσας υπηρεσίας κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 188 και ο ανάδοχος, εάν δεν αποδέχεται τις διορθώσεις, μπορεί να ασκήσει το προβλεπόμενο δικαίωμα της ένστασης.»

Εάν οι υποβαλλόμενες επιμετρήσεις παρουσιάζουν ελλείψεις, που καθιστούν αδύνατο τον έλεγχο ή τη διόρθωσή τους, η Διευθύνουσα Υπηρεσία επιστρέφει τις επιμετρήσεις στον ανάδοχο μέσα στην πιο πάνω τρίμηνη προθεσμία και τον καλεί για την συμπλήρωση των συγκεκριμένων ελλείψεων. Τα στοιχεία που λείπουν και κρίνονται απαραίτητα από τη Διευθύνουσα Υπηρεσία πρέπει να αναφέρονται στην πρόσκληση συγκεκριμένα και αριθμημένα. Ο ανάδοχος μέσα σε ένα μήνα υποχρεούται να επανυποβάλει τις επιμετρήσεις συμπληρώνοντας όλα τα στοιχεία που του ζητήθηκαν με την πρόσκληση. Μετά την πιο πάνω επανυποβολή των επιμετρήσεων, η Διευθύνουσα Υπηρεσία δεν μπορεί να τις επιστρέψει εκ νέου στον ανάδοχο προς συμπλήρωση, αλλά υποχρεούται μέσα σε ένα μήνα να τις ελέγξει, να τις διορθώσει, να τις εγκρίνει και να τις κοινοποιήσει στον ανάδοχο.»

Η μέχρι τούδε εμπειρία της εφαρμογής των ως άνω διατάξεων είναι η εξής:

εάν οι επιμετρήσεις έχουν πρόβλημα (πραγματικό ή όχι), απαιτούνται πέντε (5) ολάκεροι μήνες για να οριστικοποιηθούν σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα ή τρεις (3) μήνες εάν δεν έχουν κανένα μα κανένα πρόβλημα. Δηλαδή σύμφωνα με το πνεύμα των υπηρεσιών όπως έχει καλλιεργηθεί, ο επιβλέπων του έργου την ενενηκοστή ημέρα (90) από την υποβολή των επιμετρήσεων, ή αποδέχεται ή επιστρέφει τις επιμετρήσεις! Και έχουμε ήδη συμπληρώσει τέσσερις (4) μήνες τουλάχιστον αφού για να υποβάλει κάποιος τις πρώτες επιμετρήσεις πρέπει να δουλέψει τουλάχιστον ένα (1) μήνα.

Δηλαδή στην χειρότερη περίπτωση θα διατρέξουμε έξι (6) (και πλέον) μήνες από την έναρξη των εργασιών και τέσσερις (4) μήνες στην καλύτερη περίπτωση, προκειμένου να επιτραπεί στον ανάδοχο να υποβάλει τον 1ο λογαριασμό.

Θεωρούμε τις ως άνω διαδικασίες απαράδεκτες και «πριτοκοσμικές» και μόνο σε «ιομηρία» του αναδόχου από κακόπιστες Υπηρεσίες, μπορούν να οδηγούν, πολύ δε περισσότερο όταν τα χρονοδιαγράμματα των περισσότερων «μικρών» έργων είναι της τάξης των ολίγων μηνών.

Προτείνουμε να καταργηθεί η δυνατότητα «επιστροφής των επιμετρήσεων» και αντ' αυτού, οι επιμετρήσεις, εφ' όσον απαιτείται, να διορθώνονται από τον επιβλέποντα εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας «δι' ερυθράς» και να εγκρίνονται «ως διορθώθηκαν», ενώ ο ανάδοχος θα έχει το δικαίωμα της ένστασης, ως προβλέπεται (όμως οι διορθωμένες και εγκεκριμένες επιμετρήσεις θα μπορούν να συμπεριληφθούν σε λογαριασμό).

Περαιτέρω δε, κρίνουμε σκόπιμο, τουλάχιστον για τα έργα προϋπολογισμού μικρότερου του ορίου της οδηγίας και λαμβανομένου υπόψη ότι πλέον οι επιμετρήσεις παραδίδονται σε ηλεκτρονικά αρχεία (excel – dwg κλπ), των οποίων η επαλήθευση – έλεγχος είναι υπόθεση ολίγων λεπτών, η προθεσμία ελέγχου των επιμετρήσεων να περιορισθεί σε ένα (1) μήνα (από τρείς).

άρθρο 152 παρ. 8: «Λογαριασμοί - Πιστοποιήσεις»

«Οι λογαριασμοί υποβάλλονται στη διευθύνουσα υπηρεσία που τους ελέγχει και τους διορθώνει μέσα σε ένα μήνα. Αν ο λογαριασμός που έχει υποβληθεί έχει ασάφειες ή ανακρίβειες, σε βαθμό που να είναι δυσχερής η διόρθωσή του, η διευθύνουσα υπηρεσία, με εντολή της προς τον ανάδοχο, επισημαίνει τις ανακρίβειες ή ασάφειες που διαπιστώθηκαν από τον έλεγχο και παραγγέλλει την ανασύνταξη και επανυποβολή του. Στην περίπτωση αυτή η

οριζόμενη μηνιαία προθεσμία για τον έλεγχο του λογαριασμού αρχίζει από την επανυποβολή, ύστερα από την ανασύνταξη από τον ανάδοχο.»

Δηλαδή και σε συνδυασμό με το προηγούμενο άρθρο, προκειμένου να εγκριθεί ένας λογαριασμός, απαιτούνται στην καλύτερη περίπτωση τέσσερις (4) μήνες για τον έλεγχο των επιμετρήσεων και ένας (1) μήνας για την έγκριση του λογαριασμού, δηλαδή πέντε (5) μήνες και στην χειρότερη δε περίπτωση πάνω από οκτώ (8) μήνες, έξι (6) δηλαδή για τις επιμετρήσεις, έναν (1) μήνα για τον έλεγχο του λογαριασμού και το ελάχιστο έναν (1) μήνα για την επανυποβολή και τον επανέλεγχό του.

Επαναλαμβάνουμε ότι θεωρούμε τις ως άνω διαδικασίες απαράδεκτες και μόνο σε «ομηρία» του αναδόχου από κακόπιστες Υπηρεσίες, μπορούν να οδηγούν, πολύ δε περισσότερο όταν τα χρονοδιαγράμματα των περισσότερων «μικρών» έργων είναι της τάξης των ολίγων μηνών.

Προτείνουμε να καταργηθεί η δυνατότητα «επιστροφής του λογαριασμού» και αντ' αυτού, ο λογαριασμός, εφ' όσον απαιτείται, να διορθώνεται από τον επιβλέποντα εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας «δι' ερυθράς» και να εγκρίνεται «ως διορθώθηκε», ενώ ο ανάδοχος θα έχει το δικαίωμα της ένστασης, ως προβλέπεται.

Περαιτέρω δε, κρίνουμε σκόπιμο, τουλάχιστον για τα έργα προϋπολογισμού μικρότερου του ορίου της οδηγίας και λαμβανομένου υπόψη ότι πλέον οι λογαριασμοί παραδίδονται σε ηλεκτρονικά αρχεία (excel κλπ), των οποίων η επαλήθευση – έλεγχος είναι υπόθεση ολίγων λεπτών, η προθεσμία ελέγχου των λογαριασμών να περιορισθεί σε δεκαπέντε (15) ημέρες (από ένα μήνα).

Παρακαλούμε να λάβετε υπ' όψη Σας τις παραπάνω προτάσεις της Ομοσπονδίας μας.

Η εναρμόνιση με τις Κοινοτικές Οδηγίες πρέπει να είναι ουσιαστική και όχι προσηχηματική. Σε κάθε περίπτωση το παρόν σχέδιο Νόμου, οφείλει να αντιμετωπίσει παθογένειες του παρελθόντος και όχι να διατηρήσει επιλεκτικά παλαιότερες διατάξεις, που και τις Κοινοτικές Οδηγίες παραβαίνουν και εις βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι.

Παραμένουμε στην διάθεσή Σας.

Με τιμή

Για την Π.Ε.Σ.Ε.Δ.Ε.

Ο Πρόεδρος

Γιώργος Γάγαλης

Ο Γενικός Γραμματέας

Ευάγγελος Γαλάνης